

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 martie 2020, în cauza penală în privința lui

*Covdii Anatoli xxxxx, născut la xxxxx, originar
satul xxxxx, domiciliat or. xxxxx.*

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 27.10.2017 – 03.01.2019;

Instanța de apel: 20.02.2019 – 11.03.2020;

Instanța de recurs: 22.05.2020 – 01.10.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 03 ianuarie 2019, Covdii Anatoli, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.2 lit. d) Cod penal, și aplicată în baza acestei Legi, pedeapsă sub formă de 3(trei) ani închisoare.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate cu închisoarea lui Covdii Anatoli a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2(doi)ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Cauza penală a fost judecată în baza probelor administrate de organul de urmărire penală potrivit art.364¹ Cod de procedură penală.

2. În sentință, prima instanță a constatat că: Covdii Anatoli, activând în calitate de avocat în baza licenței nr.xxxxx din xxxxx, apărând drepturile și interesele bănuیتului, iar ulterior ale învinuitului xxxxxxx în cauza penală nr.xxxxxxx pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.264¹

alin.(1) Cod penal, a săvârșit infracțiunea de trafic de influență în următoarele circumstanțe: Covdii Anatoli acționând în mod intenționat și din interes material, începând cu data de 18.11.2015, apărând în baza art.69-art.70 Cod de procedură penală drepturile și interesele lui xxxxxx, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal în cauza penală nr.xxxxxxxx din gestiunea organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Drochia și conducerea urmăririi penale de către Procuratura r-lui Drochia, susținând că are influență asupra procurorului din cadrul Procuraturii r-lui Drochia care conduce urmărirea penală în cauza penală nr.xxxxx și care, reieșind din prevederile Codului de procedură penală, are atribuții de a conduce urmărirea penală, de a controla legalitatea acțiunilor procesuale efectuate de către organul de urmărire penală și de a dispune una din soluțiile prevăzute de art.291 Cod de procedură penală, pentru a-l determina pe procuror să dispună încetarea urmăririi penale cu liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională în baza art.55 din Codul penal a numitului xxxx, a pretins personal de la xxxxxxx suma de 600 dolari SUA.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, la data de 19.11.2015, aflându-se pe str. xxxxxx din orașul Drochia, susținând în continuare că are influență asupra procurorului din cadrul Procuraturii r-lui Drochia care conduce urmărirea penală în cauza penală nr.xxxxx, pentru a-l determina pe procuror să dispună încetarea urmăririi penale cu liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională în baza art.55 din Codul penal a lui xxxxxx, Covdii Anatoli a acceptat și a primit personal de la xxxxxx bani ce nu i se cuvin în sumă de 600 dolari SUA, bani care la acel moment, conform cursului valutar oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei constituiau suma de 11956,56 lei.

În aceeași zi, adică la data de 19.11.2015, prin ordonanța procurorului interimar al r-lui Drochia, Anatolie Banaru, urmărirea penală în cauza penală nr.xxxxxx în privința învinuitului xxxx privind săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal, a fost încetată în baza art.55 Cod penal cu liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională a învinuitului.

Acțiunile lui Covdii Anatoli au fost calificate în baza art.326 alin.2 lit. d) Cod penal - traficul de influență, cu următoarele semne calificative: Pretinderea, acceptarea și primirea, personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să

îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni săvârșite urmate de influența promisă și de obținerea rezultatului urmărit.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, care a invocat blândețea pedepsei și a solicitat casarea parțială a sentinței în partea ce ține de neaplicarea prevederilor art.65 Cod penal și neîncasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 963,42 lei, rejudecarea cauzei de către instanța de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea respectivă prin care Covdii Anatoli să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.326 alin.(2) lit. d) Cod penal și să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 3000(trei mii) unități convenționale, cu aplicarea art.10 Cod penal - unitatea convențională de 20 lei.

Ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de către inculpat și anume, acționarea acestuia cu folosirea situației de serviciu în interes material în calitatea sa de avocat, în conformitate cu prevederile art.65 Cod penal, de a-l priva pe Covdii Anatoli de a exercita activitatea de avocat pe un termen de 4(patru) ani.

A încasa de la Covdii Anatoli în folosul stalului cheltuielile judiciare calculate în mărime de 963,42 lei în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, în rest menținerea sentinței fără modificări.

În argumentarea apelului procurorul, a invocat că:

- instanța de judecată nu a acceptat solicitarea acuzatorului de stat de a-l priva pe inculpat de dreptul de a exercita activitatea de avocat, astfel acordându-i acestuia posibilitatea de a activa în continuare în funcția deținută, necătând la faptul că inculpatul a făcut uz de funcția sa pentru a săvârși infracțiunea ce i-a fost încredințată,

- la fel, prin sentința pronunțată (dispozitivul sentinței), instanța de judecată nu s-a expus asupra solicitării acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Covdii Anatoli a cheltuielilor judiciare legate de efectuarea acțiunilor de urmărire penală;

- în speță, instanța de judecată nu s-a expus asupra solicitării de încasare de la Covdii Anatoli a cheltuielilor suportate de stat în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și care urmează a fi plătite din contul inculpatului în sumă totală de 963,42 lei;

3.2 Inculpatul Covdii Anatoli, a invocat dezacordul cu sentința, solicitând casarea sentinței.

4. Prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Bălți s-a încetat procedura de apel referitor la apelul declarat de inculpatul Covdii Anatoli împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 03.01.2019 pe cauza penală de învinuire a lui Covdii Anatoli în baza art.326 alin.(2)lit. d) Cod penal, în legătură cu retragerea apelului de către inculpat.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 martie 2020, a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: Covdii Anatoli a fost considerat condamnat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin. (2) lit. d) Cod penal, și stabilită pedeapsa potrivit art.364¹ alin.8 Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 3(trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și în baza art.65 alin.1, 3 Cod penal, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de avocat pe un termen de 2(doi) ani.

În baza art.90 alin.1 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei închisorii cu stabilirea perioadei de probațiune pe un termen de 2/doi/ ani.

A fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea de la Covdii Anatoli a cheltuielilor judiciare.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, judecând cauza penală prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în fapta incriminată și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Covdii Anatoli în baza art.326 alin.2 lit. d) Cod penal, care de altfel nu se atacă.

Instanța de apel a conchis că prima instanță la stabilirea pedepsei în privința inculpatului nu a acordat deplină eficiență principiilor generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.2 Cod penal și incorect nu a aplicat pedeapsa sub formă de privare de dreptul de a exercita activitatea de avocat în baza art.65 Cod penal.

Ținând cont de circumstanțele speței, scopul și motivele faptei comise, personalitatea și comportarea inculpatului după comiterea infracțiunii, prima instanță a considerat că, inculpatului Covdii Anatoli,

urmează a-i fi aplicată o pedeapsă fără izolarea lui de societate și anume aplicarea art.90 Cod penal – condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. La aplicarea pedepsei, prima instanță a ținut cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală.

Cu referire la solicitarea procurorului privind aplicarea pedepsei complementare în privința inculpatului privarea de dreptul de a ocupa funcția de avocat, prima instanță a constatat necesitatea respingerii solicitării date, art.65 Codul Penal.

Astfel, aplicarea normei penale date în raport cu acțiunile inculpatului, nu are un caracter imperativ, prima instanță constatând domeniul de activitate al inculpatului fiind unica sursă de existență, ultimul fiind de o vârstă înaintată, având starea de sănătate nesatisfăcătoare, ultimul alegând o procedură simplificată de examinare a cauzei, evident a conștientizat consecințele acțiunilor comise.

În sensul dat instanța de apel a considerat, că prima instanță nemotivat s-a expus referitor la neaplicarea pedepsei complementare, totodată a motivat privind aplicarea pedepsei sub formă de amendă în privința inculpatului, deși a stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

Instanța de apel a conchis că neaplicarea pedepsei sub formă de privare de dreptul de a exercita activitatea de avocat în privința lui Covdii Anatoli contravine atât art.65 Cod penal, cât și materialelor cauzei și ca rezultat nu a fost respectate în tot criteriile de individualizare a pedepsei.

Analizând sentința adoptată, în raport cu circumstanțele cauzei constatate la caz, instanța de apel a considerat, că soluția primei instanțe privind neaplicarea pedepsei complementare față de inculpat este neîntemeiată și la adoptarea soluției nu s-a ținut cont în deplină măsură de dispozițiile art.75 Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a reținut, că prima instanță a lăsat fără apreciere faptul, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, activând în funcție de avocat, pretinzând și primind sume de bani în valută, susținând că are influență asupra procurorului din cadrul Procuraturii r-lui Drochia care conduce urmărirea penală în cauza penală nr.xx, denigrând prin acțiunile sale imaginea Procuraturii în fața cetățenilor.

În urma celor expuse, instanța de apel a reținut, că prima instanță eronat nu a privat inculpatul de dreptul de a exercita profesia de avocat, de care s-a folosit inculpatul la comiterea infracțiunii, ținând cont de faptul, că infractorul care a utilizat statutul funcției, drepturile și avantajele pe care le

acordă aceasta pentru facilitarea infracțiunii de corupție, trebuie să fie privat de dreptul de a ocupa această funcție, or anume astfel va fi atins scopul pedepsei penale aplicate față de acesta.

Astfel, luând în considerație caracterul infracțiunii săvârșite de inculpat, care a acționat contrar obligațiilor sale de serviciu, urmărind interesul material și prejudiciind imaginea funcției de avocat, instanța de apel a considerat eronată concluzia primei instanțe prin care a considerat posibilă păstrarea de către Covdii Anatoli a dreptului de a ocupa în continuare funcția menționată, neaplicând fără temei pedeapsa complementară privind dreptul de a exercita profesia de avocat.

Referitor la circumstanțele ce țin de persoana inculpatului, care este la prima abatere penală și se caracterizează pozitiv, este de vârstă înaintată și are o stare de sănătate nesatisfăcătoare, prima instanță considerând astfel posibilă păstrarea de către inculpat a dreptului de a exercita profesia de avocat, instanța de apel a indicat, că circumstanțele menționate nu influențează asupra neaplicării pedepsei complementare, o dată ce se consideră imposibilă păstrarea de către inculpat a dreptului de a ocupa în continuare funcția de avocat, reieșind din specificul infracțiunii comise de către aceasta raportat la privilegiile și atribuțiile de serviciu pe care le avea la momentul comiterii infracțiunii, inclusiv pretinsa influență asupra procurorului, circumstanțe recunoscute de inculpat și demonstrate prin probele cercetate. Anume că circumstanțele enunțate impun necesitatea și justifică aplicarea sancțiunii complementare, sancțiune ce va contribui la atingerea scopului pedepsei penale de reeducare a inculpatului.

În concluzie, instanța de apel a remarcat că pedeapsa stabilită de către prima instanță fără aplicarea pedepsei complementare, a fost individualizată contrar prevederilor legale și nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane

Instanța de apel în circumstanțele stabilite a cauzei penale a constatat, că judecând cauza penală în privința lui Covdii Anatoli, în latura încasării cheltuielilor judiciare, prima instanță nu a admis derogări de la procedura penală, în legătură cu ce apelul declarat în latura încasării cheltuielilor judiciare se respinge ca nefondat, temei de casare a sentinței din motivele invocate de procuror nefiind constatate.

În acest context instanța de apel a indicat, că din materialele cauzei penale rezultă, că în cauza penală dată la etapa urmăririi penale au fost suportate cheltuieli de judecată.

În sensul dat, instanța de apel a reținut că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin efectuarea acțiunilor procesuale, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului și nu pot fi puse în seama condamnatului.

Instanța de apel făcând trimitere la dispozițiile art.227 și art.228 Cod de procedură penală, a motivat și faptul că legea procesual penală, cât și procesual civilă, nu prevede încasarea de la inculpat a cheltuielilor solicitate de procuror.

Astfel, instanța de apel a notat că, prima instanță corect a decis respingerea solicitării procurorului în latura încasării cheltuielilor judiciare de la inculpat, deși nu a indicat în partea dispozitivă a sentinței soluția adoptată, astfel că în latura dată se casează sentința și se adoptă o hotărâre, prin care se respinge solicitarea procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare.

În rest, acuzarea fără careva temei legal în dovedirea circumstanțelor pe care le invocă drept temei al solicitării a depus apelul, motiv pentru care apelul declarat de procuror în latura respectivă se respinge ca nefondat.

5. *Decizia instanței de apel*, a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care a solicitat casarea parțială a deciziei în partea ce ține aplicarea pedepsei complementare, privarea de dreptul de a exercita activitatea de avocat pe un termen de 2(doi) ani.

5.1 *În motivarea recursului inculpatul a indicat că:*

- instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. art. 2, 7, 75 - 78 Cod penal cât și de explicațiile Plenului Curții Supreme de Justiție a Hotărârii nr. 16 din 31.05.2004 " Cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei;

- la stabilirea pedepsei complimentare nu s-a luat în atenție faptul precum că la momentul comiterii infracțiunii sancțiunea art. 326 alin. 2 Cod penal nu prevedea pedeapsa privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate. în cazul dat instanța a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale;

- este pentru prima dată tras la răspundere penală, nu a avut abateri anterior, în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești a recunoscut

benevol și integral vinovăția în comiterea infracțiunii, a depus cerere privind examinarea cauzei în ordine simplificată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, se caracterizează pozitiv la locul de domiciliu, starea sănătății este nesatisfăcătoare, la întreținerea sa se află soția, care nu este angajată în câmpul muncii, vârsta sa de 69 de ani. După comiterea infracțiunii a făcut concluziile necesare, și se căiește sincer de cele comise.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat.

În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, recursul inculpatului nu conține niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut. Instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal

de recurent.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Lecturând recursul declarat, Colegiul penal constată că, nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor, dar critică decizia instanței de apel referitor la aplicarea pedepsei complementare „*privarea de dreptul de a exercita activitatea de avocat pe un termen de 2(doi) ani*”, argument, care se încadrează în temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal constată, că o astfel de eroare de drept nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Potrivit sentinței, *Covdii Anatoli, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.2 lit. d) Cod penal, și aplicată în baza acestei Legi, pedeapsă sub formă de 3(trei) ani închisoare. În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate cu închisoarea lui Covdii Anatoli a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2(doi)ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

La rândul său, judecând apelul declarat de către procuror, instanța de apel a ajuns la concluzia casării sentinței, în latura pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus aplicarea pedepsei complementare stabilită în temeiul art. 65 alin. (1 și 3) Cod penal sub formă de *privarea de dreptul de a exercita activitatea de avocat pe un termen de 2 (doi) ani.*

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

În susținerea concluziei cu privire la aplicarea pedepsei complementare vizate, instanța de apel a reținut că „ prima instanță a lăsat fără apreciere faptul, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, activând în funcție de avocat, pretinzând și primind sume de bani în valută, susținând

că are influență asupra procurorului din cadrul Procuraturii r-lui Drochia care conduce urmărirea penală în cauza penală nr.x, denigrând prin acțiunile sale imaginea Procuraturii în fața cetățenilor.

La caz, prima instanță nu a argumentat soluția privind neaplicarea pedepsei complementare raportată la situația de fapt reținută în cauză, astfel, luând în considerație caracterul infracțiunii săvârșite de inculpat, care a acționat contrar obligațiilor sale de serviciu, urmărind interesul material și prejudiciind imaginea funcției de avocat, instanța de apel a considerat eronată concluzia primei instanțe prin care a considerat posibilă păstrarea de către Covdii Anatoli a dreptului de a ocupa în continuare funcția menționată, neaplicând fără temei pedeapsa complementară privarea de dreptul de a exercita profesia de avocat.

Astfel, instanța de apel a statuat că, prima instanță neaplicând pedeapsa complementară, nu a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, precum și de prevederile Părții generale a Codului penal, fapt ce a impus necesitatea de a se interveni în decizia supusă apelului.

Referitor la circumstanțele ce țin de persoana inculpatului, care este la prima abatere penală și se caracterizează pozitiv, este de vârstă înaintată și are o stare de sănătate nesatisfăcătoare, prima instanță considerând astfel posibilă păstrarea de către inculpat a dreptului de a exercita profesia de avocat, instanța de apel a indicat, că circumstanțele menționate nu influențează și exclud pedeapsa complementară. Reieșind din specificul infracțiunii comise de către aceasta raportat la privilegiile și atribuțiile de serviciu pe care le avea la momentul comiterii infracțiunii, inclusiv pretinsa influență asupra procurorului, circumstanțe recunoscute de inculpat și demonstrate prin probele cercetate, denotă imposibilitatea păstrării de către inculpat a dreptului de a ocupa în continuare funcția de avocat. Anume aceste circumstanțe enunțate impun necesitatea și justifică aplicarea sancțiunii complementare, sancțiune ce va contribui la atingerea scopului pedepsei penale de reeducare a inculpatului.

În concluzie, instanța de apel just a remarcat că pedeapsa stabilită de către prima instanță fără aplicarea pedepsei complementare, a fost individualizată contrar prevederilor legale și nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.”

Având în vedere raționamentele care au format convingerea instanței de apel cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 65 Cod penal și anume stabilirea pedepsei complementare – *privarea de dreptul de a exercita activitatea de avocat pe un termen de 2(doi) ani*, instanța de recurs o apreciază ca fondată, urmând a fi menținută decizia instanței de apel în partea complementară menționată din următoarele considerente.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar sancțiunea acestei norme stipulează pedeapsa *cu amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 5000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.*

Cu referire motivul de critică din recurs, precum că *sancțiunea art. 326 alin. (2) lit. d) Cod penal nu prevede în calitate de pedeapsă principală sau complementară privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau de a ocupa anumite funcții, iar instanța de apel a aplicat pedeapsa în alte limite decât cele prevăzute de lege*, Colegiul penal reține, că dispoziția art. 65 alin. (3) Cod penal, prevede că *privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.*

Instanța de apel a argumentat soluția privind aplicarea pedepsei complementare raportată la situația de fapt reținută în cauză, în condițiile în care dispozițiile art. 65 alin. (3) Cod de procedură penală. Or, la caz pedeapsa complementară a fost aplicată în strictă conformitate cu prevederile legii ținând cont de circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, răspunzând atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, iar instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate de inculpat, motivându-și soluția de respingere a apelului declarat.

Astfel, Colegiul penal statuează, că instanța de apel la aplicarea pedepsei complementare a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, precum și de prevederile Părții generale a Codului penal, pronunțând o decizie legală și pe deplin argumentată.

Raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414- 417 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 martie 2020, în cauza penală în privința lui *Covdii Anatoli xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 octombrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda